

ископаемы тѣ й части отъ растенія та и животны тѣ правятъ сички тѣ, щото азъ и други челоуѣцы, употребляваме вещи не само за нужда и покой, но и за веселіе.

За направа та на наша та храна работатъ водинчари тѣ, хлѣбари тѣ, колачи тѣ (касаши тѣ), готвачи тѣ, месачи тѣ, хамуржіи тѣ, шекержіи тѣ и проч.

За направа та на облекло то и премѣна та на тѣло то се залягатъ предачи тѣ, ткачи тѣ, шевачи тѣ, шарцы тѣ (бояжіи тѣ), цвѣтошевы тѣ, плетачи тѣ, сѣйкоправцы тѣ, щаваре тѣ (табацы тѣ), чизмари тѣ, кожари тѣ или кожохари тѣ, преленачки тѣ, гребенари тѣ, браснари тѣ, и стригачи тѣ (бербери тѣ), бѣлачи тѣ, перачки тѣ.

За направа та или сгражданье то на кѣщи тѣ работатъ архитектона (меимарена), мастори тѣ, каменодѣлцы тѣ, варогасны тѣ, тулоправцы тѣ, градачи тѣ, дѣлачи тѣ, копачи тѣ, струтари тѣ, покрывачи тѣ, желѣзари тѣ, стьклари тѣ, керמידари тѣ (гранчари) и други много.

Освѣнь тѣхъ се залягатъ за направа та на домашны тѣ сѣдове и сѣчива и тіа, калаижіи тѣ, куршумжіи тѣ, мѣдари тѣ (бакаржіи тѣ), железари тѣ, ножари тѣ, иглари тѣ, тенекежіи тѣ, телжіи тѣ, колари тѣ, кошари тѣ, решетари тѣ, метлари тѣ, вѣжари тѣ, сѣдлари тѣ или самаржіи тѣ, сапунжіи тѣ, книгари тѣ, стамбари тѣ, книгоповезатели тѣ, вѣглещари тѣ, дрьвоцапцы тѣ и проч. Кои то правятъ дѣлове сѣ зовѣтъ дѣкоправцы.

За радость и веселіе наше помагатъ пѣвцы тѣ, театріани тѣ, живописцы тѣ или образописцы тѣ, ваятели тѣ, халкографцы тѣ, шекержіи тѣ.

Мѣсто то дѣто художца работи се зове художница (дюкянъ). Нѣкогашъ сѣ сградени кѣщи за нѣколко художницы, като стькларици тѣ, желѣзарици тѣ, мѣдарици тѣ, гранчарици тѣ, варници тѣ, и воденици многорази.

Дѣто много художницы работятъ заедно, оная ху-